

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **Ľ. B.** pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej už len „ministerka spravodlivosti“) proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010, sp. zn. 3To 105/2010, podľa § 382a, § 385 ods. 1, § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010, sp. zn. 3To 105/2010, bol

p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por. a § 316 ods. 1 Tr. por. **v n e p r o s p e c h** obvineného **Ľ. B.**.

Toto uznesenie sa **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Banskej Bystrici sa **p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Brezno z 28. januára 2010, sp. zn. 2T 17/2007, bol obvinený Ľ. B. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., a to na skutkovom základe tam uvedenom.

Za to bol odsúdený podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1,5 (jeden a pol) roka.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zároveň zaviazaný nahradiť K. škodu vo výške 11,55 eur.

Unesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. apríla 2010, sp. zn. 3To 105/2010, bolo odvolanie obvineného proti tomuto rozsudku podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podané zamietnuté.

Dňa 8. apríla 2011 podala ministerka spravodlivosti na podnet obvineného na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., pričom toto bolo následne dňa 30. septembra 2011 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie.

Ministerka má za to, že v danom prípade bol napadnutým uznesením porušený zákon v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného Ľ. B., keďže k podaniu odvolania došlo v zákonom stanovenej lehote.

V tejto súvislosti poukázala v prvom rade na to, že zo zápisnice z hlavného pojednávania 28. januára 2010 vyplýva, že obvinený bol prítomný na pojednávaní,

no keď sudkyňa začala čítať rozsudok, zdvihol sa a odišiel s tým, že podá sťažnosť na boj proti organizovanému zločinu. Z tohto dôvodu sa k vyhlásenému rozsudku ani nevyjadril.

S ohľadom na uvedené dospel pritom odvolací súd k takému záveru, že keďže bol obvinený prítomný na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdom prvého stupňa, bol v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. oprávnený podať proti nemu odvolanie v lehote 15 dní od jeho vyhlásenia (oznámenia), teda do 12. februára 2010. Na základe toho preto potom odvolanie podané dňa 18. marca 2010 ako oneskorené zamietol.

Tento záver však nemožno považovať podľa názoru ministerky za správny, nakoľko pod vyhlásením rozsudku v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. je potrebné chápať prečítanie výrokovej časti rozsudku, jeho odôvodnenia ako i poučenia o opravnom prostriedku (§ 171 ods. 2 Tr. por.), čoho ale obvinený prítomný nebol. Práve v poučení sa pritom podľa § 171 ods. 3 Tr. por. uvádza, proti ktorým výrokom rozsudku môže podať odvolanie oprávnená osoba a v akej lehote, a tiež zároveň i to, že rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Napokon ministerka k uvedenému skonštatovala, že keďže v zápisnici nie je presne určený moment, kedy obvinený počas vyhlásenia rozsudku z pojednávacej miestnosti odišiel a vo vzťahu k ustanoveniu § 171 Tr. por. nie je zo zápisnice preskúmateľné, ako bol rozsudok vyhlásený, postup krajského súdu nemožno považovať za zákonný.

Lehota na podanie odvolania začala v danom prípade plynúť až od momentu doručenia rozsudku obvinenému (t. j. od 12. marca 2010), a teda odvolanie obvineného bolo podané v zákonnej lehote.

Záverom ministerka len okrajovo upozornila i na tú skutočnosť, že ak súd prvého stupňa ustálil, že rozsudok z 28. januára 2010, sp. zn. 2T 17/2010, nadobudol právoplatnosť dňa 21. apríla 2010, dopustil sa v tomto smere pochybenia. Ak by sa totiž riadil rozhodnutím odvolacieho súdu, ktoré zamietlo odvolanie obvineného ako oneskorene podané, rozsudok by nenadobudol právoplatnosť dňom vyhlásenia rozhodnutia krajského súdu (21. apríla 2010), ale v zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. už uplynutím lehoty na podanie odvolania všetkým oprávneným osobám podľa § 307 ods. 1 Tr. por., teda 12. februára 2010.

Z dôvodov uvedených preto ministerka spravodlivosti navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného L. B., zároveň aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie ako i ďalšie rozhodnutie naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a napokon aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici danú vec v potrebnom rozsahu znova prerokovať a rozhodnúť.

K predmetnému dovolaniu bolo dňa 25. mája 2011 na Okresný súd v Brezne doručené písomné vyjadrenie prokurátora Okresnej prokuratúry Brezno, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s právnou argumentáciou dovolania nestotožňuje.

Má za to, že v uvedenom konaní tým, že obvinený nebol na základe vlastného rozhodnutia prítomný na vyhlásení celého rozsudku súdu prvého stupňa (počas vyhlasovania rozsudku sa obvinený bez akéhokolvek ospravedlnenia alebo požiadania o možnosť vzdialiť sa z pojednávacej miestnosti zodvihol a odišiel), by akceptovanie dovolacích dôvodov, obsiahnutých v podanom dovolaní, znamenalo porušenie ústavného princípu a porušenie práva na súdnu ochranu v súvislosti so zásadou, podľa ktorej sa rozsudky vyhlasujú verejne (čl. 46 ods. 1 a čl. 142 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky). Zdôraznil, že právo na verejné vyhlásenie rozsudku bolo plne zachované, keďže súd predpísaným spôsobom umožnil obvinenému zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a v jeho rámci verejnom vyhlásení rozsudku, čo obvinený až do momentu vyhlasovania rozsudku aj využil.

Na základe toho nie je potom podľa názoru prokurátora možné prijať dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., nakoľko hlavné pojednávanie bolo vykonané v prítomnosti obvineného. K porušeniu práva obvineného zúčastniť sa na konaní pred súdom v danom prípade nemohlo dôjsť tým, že sa tento svojvoľne na základe vlastného rozhodnutia vzdialil z pojednávacej miestnosti.

Rovnako tak nie je možné podľa neho prijať ani dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., keďže odvolací súd správne zamietol odvolanie ako oneskorene podané. Ako v tejto súvislosti podotkol ďalej, je evidentné, že obvinený bol prítomný pri vyhlasovaní rozsudku, ako aj všetky ďalšie osoby, ktorým je potrebné v zmysle § 173 ods. 1 Tr. por. doručiť rozsudok, a preto došlo k oznámeniu rozsudku v zmysle zákona. Inak by sa pripustil

záver, že vyššie spomenutým obštrukčným konaním sa môžu obvinení zvýhodňovať v trestnom konaní a bola by porušená zásada rovnosti procesných práv ostatných strán. Vyhlásením časti rozsudku v neprítomnosti obvineného, ktorý svojvoľne odišiel z pojednávacej miestnosti, nebola tomuto odňatá možnosť ďalej konať pred súdom a neboli naplnené zákonné podmienky na podanie odvolania v lehote 15 dní od doručenia rozsudku.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením bez preskúmania veci dovolanie odmietol, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

K dovolaniu ministerky bolo na súd prvého stupňa dňa 30. mája 2011 doručené aj písomné vyjadrenie prokurátorky Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky. Tá ho však na rozdiel od prokurátora okresnej prokuratúry považuje za dôvodné, s jeho odôvodnením sa stotožňuje a navrhuje mu preto vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) v rámci predbežného preskúmania podľa § 378 Tr. por. primárne zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 Tr. por.), a že spĺňa tiež i obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.).

Zároveň však ale dospel k záveru, že dôvody dovolania podaného v prospech obvineného sú zjavne preukázané, a preto v zmysle § 382a Tr. por. nariadil neverejné zasadnutie, v rámci ktorého bolo zistené, že dovolanie ministerky spravodlivosti je **dôvodné**.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Podľa § 309 ods. 1 Tr. por. odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku

smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 171 ods. 1 Tr. por. rozsudok treba vždy vyhlásiť verejne; vyhlasuje ho predseda senátu.

Podľa § 171 ods. 2 Tr. por. vyhlasujú sa úvodné slová „V mene Slovenskej republiky“, úplné znenie výroku tak, ako bol odhlasovaný, aspoň podstatná časť odôvodnenia a poučenie o opravnom prostriedku. Pri vyhlasovaní úvodných slov a výroku rozsudku prítomní povstanú.

Podľa § 171 ods. 3 Tr. por. v poučení sa uvedie, proti ktorým výrokom rozsudku môže podať odvolanie oprávnená osoba a v akej lehote. Zároveň sa v ňom uvedie, že rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní predloženého spisového materiálu tiež predovšetkým s poukazom na vyššie citované ustanovenia dospel k rovnakému názoru ako dovolateľ, a síce, že odvolanie obvineného L. B., podané na poštu dňa 18. marca 2010, bolo podané v zákonnej 15 – dňovej lehote, a neboli teda dané dôvody na jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. ako oneskorene podaného zo strany krajského súdu.

Čo je potrebné v prvom rade zdôrazniť je to, že pre začiatok plynutia lehoty na podanie odvolania obvineným nemohol byť v predmetnom prípade smerodajný moment vyhlásenia prvostupňového rozsudku, ale až moment doručenia jeho písomného vyhotovenia obvinenému (12. marec 2010).

Pod vyhlásením rozsudku v prítomnosti obvineného v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por. sa rozumie **prečítanie (oznámenie) výrokovej časti rozsudku, jeho odôvodnenia a poučenia o opravnom prostriedku**, na čo napokon správne upozornila i ministerka v podanom dovolaní.

Ak teda obvinený v danom prípade opustil pojednávaciu miestnosť počas

vyhlasovania rozsudku, a **nebol tak preukázateľne prítomný pri vyhlásení celého rozsudku** v zmysle § 171 ods. 2 Tr. por., nie je možné v žiadnom prípade toto vyhlásenie rozsudku považovať za jeho „oznámenie“ obvinenému v zmysle § 309 ods. 1 Tr. por.

Záverom nedá dovolaciemu súdu nepoukázať i na tú skutočnosť, že pokiaľ ide o vyjadrenie prokurátora okresnej prokuratúry k podanému dovolaniu, tak toto sa v prevažnej väčšine zaoberá dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., ktorý však v posudzovanom prípade zo strany ministerky uplatnený nebol. V hlavičke predmetného dovolania je síce uvedené, že toto sa podáva z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por., no z jeho ďalšieho obsahu je zrejmé, že sa tu jedná len o zrejmú nesprávnosť, vzniknutú chybou v písaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciate tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. novembra 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová